22

Si vero deus quoq; tam vehemẽter animam moueret vt statim quã
dam ꝑfectionẽ iusticie assequeretur sicut fuit in ↄuersione pauli ad
hibita etiam exterius admirabili visione ⁊ prostratione alijsq; cir=
cũstantijs miraculosis tũc talis iustificatio miraculosa diceret̃. Jõ
ↄuersio pauli tanq̃ȝ miraculosa in ecclesia ↄmemoratur celebriter
Quare vero deus non concurrat semper ad iustificandos impios
cũ similibus signis nõ interest nr̃a diiudicare. Nobis satis esse dꝫ
quia post facinora ⁊ delicta postq; inueterata mala quãdocunq; vo
luerimus gratiam ei⁹ ⁊ caritatem nobis cõciliare semper ad vota
illum inueniemus paratum nõ differre animam peccatricem si eã cõ=
punctam viderit iustam facere. Reddite ergo p̄uaricatores ad cor
⁊ cognoscite miseriaȝ aĩarum vr̃aꝝ. Videte ꝑicula inferni q̃ vobis
immĩnẽt. Cogitate clementiã mansuetudinem pietatẽ ⁊ m̃iaȝ omni
potentis dei ⁊ exeuntes veterẽ hominem reuertimini ad illum ⁊ agi
te pñiaȝ vt sic obtineatis gr̃aȝ in pñti ⁊ in futo eternã gloriã Amẽ

Feria quinta post dñicam in septuagesima. De ↄplacẽtia q̃ȝ habꝫ
deus qñ pctõres reuertunt̃ ad pñiaȝ. Sermo. v.

Vox dilecti pulsantis. Aꝑi mihi soror mea sponsa. iterum
vbi. s̃. Excogitat creator nr̃ deus semꝑ homines saluos
facere non solum iustos sed peccatores si eoꝝ malicia nõ
obsistat quos et si vocet cum misericordia vt dictũ est in
p̄cedẽti sermone excitat adhuc vt ad penitentiã reuertant̃ cũ voce
ↄplacentie. Oñdit em̃ signis manifestissimis sũmam hr̃e ↄplacentiã
de ↄuersione peccatoꝝ. Nam non solum peccata illis remittit ꝫ ad
huc copiosa beneficia illis clementissime tribuit. Quãobrem in pñti
sermone colligere volo qui sint effectus diuine cõplacentie qui se
quunt̃ pñiaȝ anime audientis vocem dilecti sponsi. Et notabo tres
principales effectus.

Primus dr̃ bonoꝝ restitutio.
Scd̃us angelorum letificatio.
Tercius peccatorũ exaltatio.

Quod de⁹ restituit pctõrib⁹ peni
tẽtib⁹ ꝓpter ↄplacentiã quã hꝫ de
illoꝝ ↄuersione omnia bona q̃ fue
rant ꝑ pctm̃ mortificata.

Captl'm. i.

Primus effect⁹ qui sequit̃ ad ↄuersionẽ pctõris ĩ quo relucꝫ
ↄplacẽtia dei dr̃ bonoꝝ restõ. Scd̃m em̃ doctrinã theologo
rũ Ric. de me. vil. dñi bon̄. ⁊ alioꝝ di. iiij. q̃rti li. Deus resti=
tuit penitenti oꝑa per culpã mortificata q̃ antea viua fuerat Ad qđ
clarius intelligendum nõnda sunt tria. Primũ nõndum ꝙ oĩa oꝑa
bona in caritate facta aduenĩete mortali culpa mortificant̃ ⁊ deꝑ=
dunt̃ scđꝫ illud Ezechiel. xviij. Si auerterit se iust⁹ a iusticia sua ⁊
fecerit iniq̃tatẽ scđm oẽs abhoiationes q̃s oꝑari solꝫ impi⁹. Nunq̃t
viuet. Oẽs iusticie ei⁹ q̃s fecerat nõ recordabunt̃. Scđm nõnduȝ ꝙ
cum dicit̃ in scriptis deũ nõ recordari vt in p̄fata auctoritate aut
nescire vt Mathei. xxv. Nescio vos. sic est intelligendum ꝙ nõ re=
cordet̃ aut nesciat illos quos ñ approbat vt remuneratione dignos

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-519/0043
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG